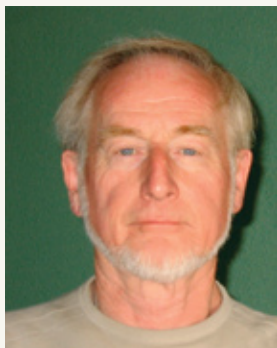

Tankar runt om

Vi skriver 1954. Ett par år efter Yrkeskolan i Spånga steg jag in på Pearl för ett nytt jobb. 18 år gammal. Jag hade en allmän uppfattning om vad en mikrofon var men inte mera. Efterhand börjar jag förstå och blev intresserad av tekniken. Att överföra ljud till en elektrisk signal. Det var så mycket som var nytt. Alla dessa kristallmikrofoner som vi gjorde. De såldes som tillbehör till bandspelare. Luxor,

Tandberg, Radionette m.fl. Våra dynamiska modeller för montering på stativ (inte många höll mikrofonen i handen, på den tiden) stod på alla folkparksscener.

Pearl startades 1941 av Rune Rosander som kom att betyda mycket för svensk mikrofontillverkning. Han uppmärksammade mitt intresse och efter några år fick jag delta i produktutvecklingen. I slutet på 50-talet började vi konstruktionen av den rektangulära kondensatorkapseln. Formen hade två syften. Dels för att eliminera egenresonansen. Diametern på en rund kapsel i förhållande till våglängden har endast en resonansfrekvens, men också för att göra mikrofonen så liten som möjligt. 1959 kom de första kapslarna. Med dessa nya kapslar kom också de nya rörmikrofonerna 8-CK, C2 och C-12. 1960 flyttar Pearl från Stockholm till Åstorp. Under en tid är det mikrofoner av alla sorter. Kristall-Dynamiska-Magnetiska-Keramiska och Kondensator. Logistik var inget ord vi lärt oss men lyckades ändå hålla rätt på allt vi tillverkade, ytbehandlade och monterade.

Inriktningen blir nu mer mot studiokvalité men fortfarande volymtillverkning av kundspecifika mikrofoner. Stora sådana leveranser gick till Svenska Försvaret. Halvledartekniken var revolutionerande för mikrofoner speciellt när fantommatningen kom. Vi hade redan innan transistoriserade mikrofoner med eget aggregat. Kända modeller är TC-4 och TC-4V. Vi är på 70-talet och många modeller finns nu i tillverkning. DC/20-21,63,73 och 96 från den tiden är fortfarande i bruk och många är tacksamma att vi fortfarande reparerar dem. Speciellt DC-63 och DC 96 som har den rektangulära kapseln gör nytta i studior. I slutet på 70-talet förändras företagsbilden. En delning sker mellan tillverkning och försäljning å ena sidan och produktutveckling den andra. Det här är inget som påverkar arbetssituation men skulle få betydande konsekvenser senare.

Efter några år separerar företagen och allt samarbete upphörde.

Tillverkningsföretaget skapade ett nytt namn på mikrofonerna, Milab. Därför finns identiska mikrofoner, t.ex. DC-96 och DC-63 med Milab eller PML-logotyp. Så småningom ägarbyte. Ny ägare blev Bilsom. Milabs produktion kom att bestå av mikrofoner och Bilsom hörselkåpor. Milab har senare fått ny ägare. Som produktionschef på Milab kunde det gå dagar utan kontakt med mikrofoner. Nu dök en ny möjlighet upp. Rune Rosander som nu var ensam med Pearl, sökte någon som ville ta över företaget. Jag vill nog säga att mina kvalifikationer räckte. Så 1987 blev jag och min familj nya ägare till Pearl. Rune hade då utvecklat den nya mikrofon TL-4 med unika inspelningsegenskaper, som rönt stort intresse bland ljudproffs. Samt en ny MS—stereo. Det var vad vi hade att starta med.

För min del kändes det väldigt rätt att få komma tillbaka till produktutveckling. Den rektangulära kapseln förfinades till mycket stor jämnhet i frekvensgång. Mekanisk stabilare och hög precision av de ingående delarna. Att tillverka mikrofoner är ett mekaniskt precisionsarbete. Rune Rosander, som var mycket sparsam med beröm sa till mig efter några år "Ja, du Bernt, när det gäller att göra kapslar är det ingen som slår dig". Så resultatet kan sägas vara gott.

Rune gick bort 1993 efter att mer än 50 år levt med mikrofoner och gjort otaliga konstruktioner. Arbetet med mikrofonkapseln är verkligen intressant. Att anpassa dimensioner av hål, luftpassager och rätt uppspänt membran är några delar av tillverkningen som ska ge ett fullgott resultat. För några år sedan frågade vännen Kavi Alexander på Water Lily Acoustics i Santa Barbara, "kan du inte göra en kapsel som är minst dubbelt så lång"? Han har under flera år använt våra kapslar i mikrofoner byggda av EAR. Hans erfarenhet sa honom att det skulle ge optimala egenskaper. Min erfarenhet sa mig att det var svårt. Men han har inte försökt så vet man inte. Det tog tid och många experiment. Inte minst med mekanisk stabilitet. Det lyckades! Första inspelningen med ELM-mikrofoner gjorde Kavi när han spelade in S:t Petersburg Philharmoniska Orkester i S:t Petersburg. Det sägs att mikrofonbranschen är konservativ. Att inte så mycket hänt under alla år. Men det är inte sant. Det har kommit mycket nytt och högre kvalité'. Men mycket skräp också. Att sedan vissa mikrofoner används trots att de är 50 år gamla är väl ett tecken på att mycket var bra redan då.

Jag vet, för jag har varit med!

Bernt Malmqvist har arbetat på Pearl Microphones sedan 1954 och är sedan 1987 företagens ägare. Han nås via e-post: pearl@pearl.se

Dela med dej av dina upplevelser!

Du bevisar just nu att Gästkrönikan i Monitor läses av många. Fler än du uppskattar att läsa om kollegors vedermödror och funderingar kring upplevelser i branschen. Monitor inbjuder läsekretsen att medverka som Gästkrönikörer i Monitor. Du har säkert varit med om en mängd upplevelser som är värda att berättas. Hör av dej om du vill skriva en Gästkrönika i Monitor. Per Lundblad, Chefredaktör, per@hansenmedia.se